

עגלת ערופה פרק תשיעי סוטה

מה:

רשות
משפטית

מסורת הש"ס

הש פולניות כלל נעלם ^האמצעי מילוי עולם ס (ו) עולס נידס זאניס חקק מצמנים: גמלומוטס. וזה מפני חנכלוטס יונ מורה לאט טמי. על פפי גומת מצ'ה גלעדי': טר עלמה לו סטאינטז ואלה הדריכיה שאל נפשה ופערה فيه לכל תחק וירד הרדה והמונה ושאנה עול ביה: משמותנו נביים הראשונים: מאן נביים הראשונים אמר רב הנא זה ^הדוד ושמואל ושלמה רב נחמן אמר רוד זימני סליק וחומנן לא סליק ^ושורי שאל צדוק ועלחה לו שאל אבירות ולא עלתה לו שנאמר יורייל אבירות מתיב רביה בר שמואל ^ז והוא לדורש אליהם ^(ט) כל מי וכירה המכין הכראות אלהיםמאי לא באורים ותומים לא בנבאים ת"ש משחרב בהמ"ק ראשון בטול ערי מגש ופסקו אורדים ותומים ופסק מלך מביתו וזה ואם לחשיך אדם לומר ^ויאמר ההתרשתא להם אשר לא יכולו מקרש החקשים עד עמוד כהן לאורים ותומים [אמור לו]cadom שאומר לתבירו עד שיחו משותנו יוכא מישיה בן דוד אלא אמר רב נחמן בבר יצחק מאן נביים הראשונים לאפקוי מהני וכירה ומלאכי אחרוניים נינהו דת"ז ^(ט) משמותנו חני וכירה ומלאכי נסתלקה רוח הקודש מישראל ואעפ' כן היו מושתמים בלבבם קול שפעם אהת היי מוסובין בעליית בית גורייא בירחו נתנה עליהן כת קול מן השמיים ואמורה יש בכם אוד אחד שראי שחששרה שכינה עליו אלא שאן דורו וראי נטע ענייהם בהלל הוקן וכשנת לcker נתנו ענייהם בהלל הוקן וכשנת הספדוות הי חמד הי עני תלמידו של עזריא ושב פעם אחרה הי הוו מוסובין בעלייה לבבנה נתנה להן כת קול מן השמיים ואמורה לנו ייש בכם אוד א' שראי שחששרה שכינה להן לאו שאן דורו ובאי לרבר בתוועידת ר

ערוי מנש ופסקו אורדים ותוממים ופסק מלך מבית דוד ואם לחשך אודם לומר ז'יאמר החרשתא להם אשר לא איכלו מקרדש והקדושים עד עמדו כהן לארדים ותוממים [אמור לו]cadmus שואמר לתבייר עד שיחו מכתים יוכא משיח בן דוד אלא אמר רב נחמן בר יצחק מאן נבאים הראשונים לאפוקי מהני וכירה ומלאכי אחרוניים נינחו דת' רוח משמהו חני וכירה ומלאכי נסחלה רוח הקדוש מישראל ואעפ' בן ה' הו מושתמשים בקבת קול שפעם אחת ה'ו מסובין בעלייה בבית גורייא בירוחו נתנה עליהן בת קול מן השמיים ואמרה יש בכם אדם אחד שרואי שהששרה שכינה עליו אלא שאן דורו ראיו לךך נתנו עיניהם בהלן הוקן וכשמת הספדוו הי חסיד הי עניו תלמידו של עזריא ושב פעם אחרית ה'ו מסובין בעלייה לבבנה נהנה להן בת קול מן השמיים ואמרה להן יש בכם אדם א' שוואי שתשרה שכינה גובלינו לא שניי דורו ובאי' רבך נזנו עיניהם ר

3 ואמר השם ע"ש אמר לא אכלה מיש ותנשך ע"ש עד
כ"ז לאורים ולומדים
ש"ז בא כ"ז
4 והיכי בקבוקן און
ש"ז שפּרְשָׁבְעַת נבנה
ויבחוות הצעיר בלב
מי לו לא בענין בכיה
ברובנותם כלבם א"ז
5 ק. אלל אלבון עיריה
בגראן גראן מירור
ובכ"ז בבחורה מושך
ומי שקד עד האפקה
ומי עיד עירן
ומי עילאי מליטס א"ז
6 פונשא רוחם הטענה את
ש"ז ירושאל סוכב
מי נבנת ז'ב התששה
או' שמוט כב א
7 והשור קרכבי
מי יש שמוט וטפה
בכ"ז מושבנתה ז'ב
בג' אונטאנט
שמוט לט ג'
8. י"ח יטולן ובכ"ז
וישוט כט

הפטשא עס דרכען אַפְּשִׁין זו מיט
טומך אָהוֹן וועג מערכין זו מיט
ויזן ווון ניכרום זו: סְמִוִּין, קְרִילִים
וּסְכִילִים (רְלֵל): סְמִינִים נְקִדּוֹת
בְּרִיךְ וּוֹ, וּתְהִירְמָנוֹת נְבוּ בְּרוֹ
מְזָוָה וּלְדָקָה וּלְאַתְּמָה שְׂמָתוֹ וּמִסְתָּרָה
טוֹבִיס: יְמִיכָּו צְוִילָגָס נְעַמֶּד (כָּא).
סְלִין מְקִדְלָן צְלָל צָלָס, וְכִי מְצֻמָּן
כִּי מִי זָה לְוָס כְּנֵי הַתְּמִידִיקָּס:
קְטָנוֹת. קְטָנוֹת לְמָנָה: קְטָנוֹת רְפָשָׁי
כִּי יְשָׁרָלָן. סְמָמוֹן סְכַן קְנִיעָס:

טווואל הבהיר ומשתמש בחפידות

אללא שניינו היוו הוציאו לבר ונכו יוציאו

9. בואו להלכים לאמר

שלמה מסע נבנה הרכבים
אמר ר' כל אלה אבני יקורת
תקין מבחוין ומוכנים מבפנים
ר' נחמייה שמיר למאית אחה
ר' חותם ואין מסרטן עליהם
מבחוין ווון נבקעות מалаיחן
יממות הנשימים ואינה חסירה
ברבר קשת יכל לעמוד בפנוי
ברבר מלאיה סובי שעוריין אמר
ר' ה כי משחרב מקדש ראשון
אנזיר הדומה בעיגול רבללה:
עשרה שעילשה ברבש ושבען
זו וובי יהושע בן לוי אמר
בריראתה ושיזטן ברומי עולם
צמלה מטהן קוקלן
יעיר מטהן קוקלן
ונבב מטהן קוקלן
כמלוין, חוץ מרבדש
ויפסם, מטהן כבב
ויאת, מטהן מטהן
ויאת, מטהן מטהן
ונבב יט מקון פול

- הצפחים. גם נפתוחים
- ונבב, נסחיק'ס-ס'
- ונבב, ווון מטהן
מטהן כבב מטהן גלעדי
- סקומין זירע מטהן
גלאזון מטהן גלעדי כבב כבב
תמה אחלמי כבב גלעדי, ווון
כבב אחלמי גלעדי כבב גלעדי
ויללן הילן גלעדי צב טשר
כבלן מטהן צב טשר

ר' אלו קטני בני גנס לזרקדים
שמברינו

לטמה את בהמ"ק שנא' ^ו והכита בהכנותו ר' נחמייה וכו' אף ש└ר למ"ר כן והלא כבר היה ח"ל לא נשמע בבית בהכנותו ^{ששהיה} אבנוי מקדש ודרבי ר' נחמי באבני בית לו אין כתובין אותו בדיו משם שנאמר ^{פ"ה} שם אלא כתוב עליהם בדיו ומואה להן שם מה ואינה חסירה כלום וכבקעה זו שנבקעתה השערווה ומושתת ימי בראשית נברא ואין כל' בספוגין של צמר ומניחין אותו ^{יבא} אטמי של בטללה שירא פרניא וכוכבת לבנה תנייא ^ג בבנה ורכב ברול וכו' א' אין קירוש הבא אמר רב סולית שצפה על גבי נפה ודורמה ^ה בתנור ותופות ובאות עד שמגיעות זו י' משמע כרמלהגון ר' רב שיתת כמא דנתון נן החטם ^ו כל הנזוק טהור חוץ מרבש יופים י' אמר על שם מקומו ברכבת' יופים וטלם וזה לאלו רוד וגוי מא' יופים אמר רבי יהנן בברכת' יופים וטלם ובבעלות: ופקון אנשי א' נגנא רבי אליעזר הגדורן אומר כל מי שיש והוא הינו ראמר ר' אלען מא' רכביב' כי מי ב' גנות שהוא בהן שלא האמין בהקב"ה ר' בא

ככו': תר"ד ^טשמיר שבו בנה
ככתבן דברי ר' יהודה אמר
ונוג'נו מגוררות בגמרא אם כן
אמיר רבנן רבי נראין דברי רבי יהודא
מיביע ליה לברחניא אבינים ו-
באיזמל משום שנאמר ^טבמלוא
תחאייה וז שנקעת בימות
כלום תר"ד ^טשמר זה בריתו
במה משמרן אותו וכובין אוו
רבבי אמר ^טמשחרב מקדש ראה
בטלת שירא פרנדא וכוכיות
ונונחת צופים: מא נפה צופין
ולו אמר שטי כרכות הנדרשה
זה דבש הבה מאן ^טהציפא כ-
ומתמיון רוכש מעשיבי טורא
יויהנן רבע שעמיףין בו וריש
בבא חזיפים ויאמרו לשאול
אלעוז אמר על שם מקומן
арам שהן מאמינו בהקב"ה
למהר אין אלא מקומנו אמנה
שיתוכבו שולחן לעיד לכא

